

ספר ביצי נعمיות, בבתי בנסיות

קוודם שיתפלל (שם):

ט' אֵין נמי עלי-דרכך זה בסגנון אחר, שככל עיקר דין היוצא מן הטעמה טמא למדים מכאן, וממילא נילף לתפילה בדבר האמור:

ו' שְׁלָא להעמיד שליח ציבור שאינו הגון אף אם קולו ערבית, או שיש לו מעילות נספות. בכיצת יענה שאסרתה תורה, **עפ"י** שהיא גדולה וחשובה יותר מאשר ביצים:

ז"א להסוברים כי בת ענה היא בר-יוכני (ואפילו להחולקים), ביצתה היא רמו לשכינה, לעוררנו שעיקר התפילה צריך להיות על צער השכינה:

ז"ב ולדעת האומרים כי בר-יוכני, רמו לתוכה, בא ללמד שיקבעו עתים לתורה בבית-הכנסת, אם לפני התפילה ואם לאחריה:

ז"ג לדעת חשיבות שבחנו וקילוסינו לפני יתרך, שחיות הקודש המשמעות קול כנפיהם מפסיקות בעבורנו, וכן הינה ממשמעה קול מכנפיה בעת מרוצתה:

ז"ד **שיתפלל** בהתלהבות, ועל-ידי זה יבקע שער הרקיע. כיunedה זו שהסתכלותה בביבה מהמתה, ובוקע האפרוח ממנה:

ט"ו **שיטstellen** בסידור, ולא בית-Anה ואנה:

ט"ז **שהעינה** אכזרית, ולכן נאסרה לאכילה, כי הקב"ה אל רוחם וחנון, ויקבל

א' לעודר את כל הציבוע, שעיקר התפילה שתתקבל היא הכוונה, ולא בית-Anה הינה והנה, ולא יהא שום דבר מפסיק ביןו לבין אביו שבשמיים. כשם שהעינה אינה מסינה דעתה מהסתכל בביצים ללא הפסקה ביניהן, ועל-ידי זה יוצאים אפרוחים (שפתי כהן והיעב"ץ):

ב' לרמזו שהשי"ת בחסדו משגיח علينا תמיד בלי הפסק רגע, וזה מביא את האדם לדבקות בו יתברך (מדרש תלפיות ובן יוחאי):

ג' **לוכוך** שעיני השyi"ת תמיד בארץ ישראל מקום מקדשנו, ועל-ידי זה יבוא האדם להתפלל בבית-הכנסת על הגלות ועל החרבן, כי בית-הכנסת הוא מקדש מעט (מדרש תלפיות):

ד' **משום** זה אליו ואנו הוו (כלעיל ד"ה וכמו-כך):

ה' להורות כי עינינו תלויות אל "י אלהינו עד שיחנו" (נפלאים מעשיך):

ו' **שלא ישיחו** שיחת חולין בבית-הכנסת, בכיצחה שאין לה פה (עלות שלמה). ויש מי שאומר ז' **שישתוק** בבית-הכנסת אפילו בדברי תורה, כי העינה שותקת אפילו כמשמעותה (טעם הצבוי):

ח' **דילפין** מבת העינה שהיוצא מן הטעמה דהינו ביצתה, **עפ"י** שיש סברא להתריה, ועל-ידי זה יזהר לטור את פי

שסוף סוף יש לה כנפיים:

כ"ו שאפילו ביצת היענה משבחת להקב"ה, כל-שכן עם זו יצרת לית הילתי ספרו:

כ"ז שיש ניצוץ קטן באדם המחבר בינו בין ברואו שהוא מתפלל אליו, כיינה זו שהיא ממוצעת בין העופות לבין החיות:

כ"ח ומזה יש ללמידה גם-כן לרכת בדרכיו עבודתו יתרוך ממדרגה למדרגה במיזוג ולא בקפיצה. והתפילה נקראת עבודה:

כ"ט שלא יפונע מליתן צדקה קודם התפילה על-ידי שיתרחק מן העני או gabai, כיינה זו שמתරחת מاضרואה כדי שלא תctrך ליתן להם אוכל:

ל' שוויתי יי' לנגיד תמיד, לא כיינה זו שאומרים העולם כי היא טומנת ורשה בחול:

ל"א וכמו-כן שיוכיה את חבירו כגון אם הוא שח בזמן התפילה, ולא יעשה עצמו כאינו רואה:

ל"ב וכן שבעת סכונה וצראה, לא יהא שכן כמותה, אלא ישעבד את ליבו לאביו שבשמיים ויתפלל בחזקה:

ל"ג וכן עלי-ידי זה יש תקנה לעשיירם לכובן בעת תפילתם, פן פתאום יאביד עשרם, כיינה זו שטיעותה מתבררת לה מהר:

תפילותינו ברחמים:

י"ז ועוד, שהיענים בעלי תאוה יותר מאשר בעלי-חיהם. וגם שהאדם צריך להסיר מלבו כל התאות והתענוגים קודם התפילה:

י"ח שלא יעוזנו הקב"ה ולא יטהנו בגלותנו, וימצא לנו כלכלתנו ופרנסתנו, היפך בת היענה שעוזבת ביציה ואפרוחיה:

י"ט סוד גדול ונורא בשיעור קומה של מעלה וכו', בת היענה בגימטריא ישראל עם הכלול:

כ' שבזכות שמירת העינים, תתקבל התפילה:

כ"א להזכיר לעצום עיניהם מלהסתכל בנשים הבאות להתפלל בעוזרה של-בית-הכנסת:

כ"ב להורייד דמעות בתפילה, כי קול היינה מעורר לבכות:

כ"ג ועוד, שהבכיה מתקנת פגם ההסתכלות:

כ"ד שלא להתפלל במהירות, שאז אין התפילה עולה למעלה. כיינה זו שמרוצתה הרבה, אבל להתעופף אינה יכולה:

כ"ה ומכל-מקום כשיתפלל בכוננה גדולה יתוקנו תפילותיו הפסולות, כיינה זו

ספר ביצי נعمיות, בבתי בנסיות

זו שמכים אותה ושותקת. וכך נתכוון בתפילתנו שישלח לנו ה' על פשעינו שగרמו גלותנו בינויהם. וגם כיום בארץ ישראל, אנו סובלים מהם:

מ"ד לענות אמן היא שמייה רבא בקול רם, כיונים הזיכרים ששואגים כאריות:

מ"ה שנתפלל שימחה הש"ת זרעו של עמלק באוצרות, כשمواל שהאכיל את בשר אגג לבנות יענה:

מ"ו למצוות ולהתפלל לביאת משיח צדקהנו, שיתקיים אז מקרה שכותב תכדני חית השדה תנאים ובנות יענה:

מ"ז רמז שלעתיד לבוא גם כוחות הטומאה החיצונים, יכנעו תחת השכינה:

מ"ח לחזקנו שבתפילה תינו אף שאינן אלא הבלפה, מכל מקום כוון גדול ועצום לפועל בשםים, כמו שהיענה פועלת בהבטחה בעינה:

מ"ט להרבות קינות ויללות על החרבן, כיונים שמשמייעים קול ביללה:

ג' **שיתבודד** האדם בין קונו וישוב בתשובה, כיונים שדרכם לשוכן במדברות:

ג"א שנתפלל ונבקש מהקב"ה שיעשה לתחינותינו, ולא נאה כיונים שצועקים ואינם נוענים כיוון שהם במדבר:

ל"ד להודות ולהלל להש"ת הממלטו כל צרה, כיונה זו הקללה במרוצתה ובורחת במהירות מיד מבקשי נפשה:

ל"ה להסתכל כלפי מעלה לראות את הבורא בעיני השכל, כי יעשה בזה רושם שישפי לו הש"ת כל מני שפע וברכה, כיונה זו שבהסתכלותה היבט בבייצה נוצר ומתפרק האפרוח:

ל"ו לבתו בה' שאמרותיו טהורות ומצוקות, כזהב במעי בנות יענה. וכן ל"ז שתהיה התפילה זכה מחשבות זרות. וכמו-ין ל"ח נקייה משגיאות:

ט"ל שייזכר האדם להתנהג בענוה ושפלות, כי אין תפילתו של אדם נשמעת אלא אם-ין מושים עצמו רך כבשא וביצת היענה שעשו ממנו כלי קיבול, מקבלת טומאה לפי שהיא קשה ככל-עצמם:

מ' זכר לחרבן בבית-הכנסת, במקום אמה על אמה ללא סייד שבבתי:

מ"א אין שפע בשכינה להניך אותנו, ולכן אין תפילותינו ננענות, כיונים הצעוקים במדבר ואין עונה אותן:

מ"ב להתפלל שישמור אותנו הש"ת וייצילנו מכפי כל אויבינו הקרים עליינו, כיונה זו ששמורת על ביציה בחירוף נפש:

מ"ג שנסבול על גלות ישמעאל הקשה [וכן מלחמותיהם וכו' בזמןינו], כיונה

ספר ביצי בעמויות, בבתי בנסיות

נ"ז שלא תשלוט עין-הרע בבאי בית הכנסת, כי סגולת ביצתה להגן:

נ"ח לפि שkol בת-היענה דומה ל科尔 בכוי, יזכיר כי שעריו דמעה לא נגעלו:

נ"ט לפि שדרוכה לצעקוק, יזכיר כמה חשובות התפילה בצעקה:

ס' לדעת האומרים שאין שותקת כמו היענה ואפילו כשמככים אותה, יזכיר שלא להشمיע קולו בתפילת הלחש אפילו מעט, כדי שלא יתבלבלו הציבור:

ס"א בת היענה, נוטריקון בתפילה זו עננה, להזכיר שה' שומע תפילה כל פה, שהרי אפילו עננה שטומנת ראה בחול כשרואה אויב, ה' שומר עליה:

ס"ב ליתן כבוד ותהיילה להקב"ה על שהחינו וקיימנו והגיינו לזמן זהה, קל וחומר מבת היענה שאינה בת דעת ואעפ"כ נותרת לו כבוד ותהיילה על המים שהוא נותן לה במדבר. וכן להתפלל להקב"ה על קיבוץ הגלויות:

ס"ג רמז שזה המקום (בית הכנסת) שהקב"ה יעננה (יעננה) תפילתו (בעא, ביצה):

ס"ד בת יעננה, אותיות בית ענה. בבית זה (בית הכנסת) ענה הקב"ה תפילותינו:

ס"ה יעננה בגימטריא קהיל, בית בגימטריא

נ"ב להרחק את ידיו ממחמות חיצוניות, וכן ממוקמות ומעניינים שלולים מהה להיות מושפעים מהם לרעה, גם אם הוא אינו מנעו מכח, כי הוא أولי מחוסן, אבל הם רכים וחלשים. וצריכים להתחזק ולעסוק בנערותם אך ורק על ברכי תורהנו הקדושה. היפך היענה שנوتנת לאפרוחיה זכויות מחודדות ההורגות אותן:

נ"ג שם תזדמן לאדםஇizo מחשבה זורה בתפילה, ימנה במחשבתו את ביצי היענים התלויות בבית הכנסת, להיזכר שהם מרובים מותך שהאם מתמידה להסתכל בהן, כך כל תפילותיו תהיה בכוונה ללא שום הפסקה:

נ"ד לעורר את האדם כשמבקש סליחתו יתברך על עונתו העצומים, לעזוק על כך בקול בוכים, בדרך בת היענה שמעוררת תמיד קול יללה ואנהה:

נ"ה שישתומם (דהיינו שייה נבלה ונאלם וכו') החוטא על מעשייו הרעים, בדרך בת היענה ששוכנת במקומות השוממים:

נ"ו להורות כי ישם עוננות שבראשיתם אין רע, וכשמתמידים בהם, הם מרים ביותר, כביצי בת היענה [לפי המצוי ידוע בזמנינו, מה שאין כן לעיל בטעם א'] שכאשר תתميد האם לרובץ עליהם: יתבקעו, ויודע כי מין עופות טמאים מהה:

ספר ביצי נعمיות, בבתי בנסיות

ס"ו בת יענה, אותיות בית ענה. וענה עם האותיות, בגימטריא הוי"ה אלהינו. שביתה הכנסת הוא בית ה' אלהינו: בקס, וגם בגימטריא קשב. הרוצה לבקש דבר מהקב"ה ושהוא יקשיב לתפילהתו, המוקם הרاوي לכך הוא בקהל, דהיינו בבית הכנסת:

ויהי נועם (לرمוז לשמה נعمית, בלשון חז"ל) יי'
אלהיינו עליינו. ומעשה ידינו כוננה עליינו. המלך
יעננו (לرمוז לשמה יענה, בלשון המקרא) ביום
קראננו: שמעה תפילותינו, אלהי ישועותינו: